

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

P7_TA(2014)0420

Ochrona przed przywozem produktów po cenach umpingowych i towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami UE ***I

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej i rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (COM(2013)0192 – C7-0097/2013 – 2013/0103(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

(2017/C 443/93)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0192),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 207 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi wniosek został przedstawiony Parlamentowi przez Komisję (C7-0097/2013),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art.55 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0053/2014),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu ⁽¹⁾;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

P7_TC1-COD(2013)0103

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 16 kwietnia 2014 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2014 zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej i rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

⁽¹⁾ Na podstawie poprawek przyjętych w dniu 5 lutego 2014 r. (teksty przyjęte, P7_TA(2014)0082).

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólne reguły dotyczące ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych i przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej znajdują się odpowiednio w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1225/2009⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 597/2009⁽³⁾ (wspólnie zwanych dalej „rozporządzeniami”). Rozporządzenia pierwotnie przyjęto w 1995 r. w następstwie zakończenia Rundy Urugwajskiej. Ze względu na liczne zmiany wprowadzone od tamtej pory do rozporządzeń, w 2009 r. Rada podjęła decyzję o ich ujednoczeniu w interesie jasności i racjonalności.
- (2) Chociaż do rozporządzeń wprowadzano zmiany, od 1995 r. nie odbył się żaden zasadniczy przegląd ich funkcjonowania. W związku z tym w 2011 r. Komisja wszczęła przegląd rozporządzeń, m.in. aby lepiej odzwierciedlały one potrzeby przedsiębiorstw na początku XXI wieku.
- (3) W następstwie przeglądu niektóre przepisy rozporządzeń należy zmienić w celu zwiększenia przejrzystości i przewidywalności, zapewnienia skutecznych środków do walki z retorsjami handlowymi **ze strony państw trzecich**, zwiększenia wydajności i skuteczności egzekwowania przepisów oraz optymalizacji procedur przeglądu. ~~Ponadto w rozporządzeniach należy ująć niektóre praktyki stosowane w ostatnich latach w dochodzeniach antydumpingowych i antysubsydyjnych. [Popr. 1]~~
- (4) ~~Aby zwiększyć przejrzystość i przewidywalność dochodzeń antydumpingowych i antysubsydyjnych, strony, których dotyczy nałożenie tymczasowych środków antydumpingowych i wyrównawczych, a w szczególności importerów, należy powiadamiać o zbliżającym się nałożeniu ww. środków. Przyznany czas powinien odpowiadać okresowi pomiędzy przedłożeniem projektu aktu wykonawczego do komitetu antydumpingowego powołanego zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 oraz do komitetu antysubsydyjnego powołanego zgodnie z art. 25 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 a przyjęciem tego aktu przez Komisję. Okres ten określono w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Ponadto, jeżeli w danym dochodzeniu nałożenie środków tymczasowych nie jest wskazane, strony należy odpowiednio wcześniej powiadomić, że środki nie zostaną nałożone. [Popr. 2]~~
- (5) ~~Eksporterom i producentom należy dać krótki okres czasu przed nałożeniem środków tymczasowych, aby mogli sprawdzić wyliczenia dotyczące swoich indywidualnych marginesów dumpingu i marginesów subsydium. Wówczas błędy w obliczeniach będzie można poprawić przed nałożeniem środków. [Popr. 95]~~
- (6) Aby zapewnić skuteczne środki do walki z retorsjami, producentom unijnym należy umożliwić powoływanie się na rozporządzenia bez obawy, że strony trzecie zastosują retorsje. W szczególnych okolicznościach – **zwłaszcza w przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów składających się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP)** – istniejące przepisy przewidują wszczęcie dochodzenia bez uprzedniego otrzymania skargi, jeżeli istnieją wystarczające dowody istnienia dumpingu, subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, szkody i związku przyczynowego. Szczególne okoliczności powinny obejmować również zagrożenie retorsjami **ze strony państw trzecich**. [Popr. 3]
- (7) W przypadku dochodzenia, które nie jest wszczynane na podstawie skargi, ~~unijni producenci powinni być zobowiązani~~ **należy zwrócić się do unijnych producentów z prośbą o współpracę w zakresie** przedłożenia niezbędnych informacji, które umożliwią kontynuowanie dochodzenia; ma to na celu zapewnienie dostępu do informacji wystarczających do przeprowadzenia dochodzenia w przypadku zagrożenia retorsjami. **Małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa powinny być zwolnione z tego obowiązku w celu zaoszczędzenia im nieuzasadnionych obciążenia administracyjnego i kosztów**. [Popr. 4]

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2014 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93).

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

- (8) Państwa trzecie coraz silniej ingerują w handel surowcami, aby zatrzymać je w kraju z korzyścią dla krajowych dalszych użytkowników; robią to np. poprzez nakładanie podatków wywozowych lub stosowanie podwójnych cen. Koszty surowców nie wynikają więc z działania zwykłych mechanizmów rynkowych, odzwierciedlających podaż i popyt na dany surowiec. Tego typu ingerencje dodatkowo zakłócają handel. W rezultacie unijnym producentom szkodzi nie tylko dumping, ale również dodatkowe zakłócenia handlu, które nie dotyczą producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw w krajach stosujących tego typu praktyki. Aby zapewnić odpowiednią ochronę handlu, zasada niższego cła nie będzie stosowana w przypadku strukturalnych zakłóceń handlu surowcami.
- (9) Subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych są w Unii zasadniczo zakazane zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. W związku z tym subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych przyznawane przez państwa trzecie wyjątkowo silnie zakłócają handel. Wielkość pomocy państwa zatwierdzona przez Komisję z upływem czasu stale ulegała zmniejszeniu. W związku z tym w przypadku instrumentu antysubsydyjnego zasada niższego cła nie powinna być już stosowana w odniesieniu do przywozu z kraju(-ów) stosującego(-ych) subsydiowanie.
- (10) ~~Aby zoptymalizować procedury przeglądu, cła pobrane podczas dochodzenia należy zwrócić importerom, jeżeli po zakończeniu dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia środki nie są przedłużane. Takie działanie jest wskazane, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem nie stwierdzono spełnienia warunków niezbędnych do przedłużenia środków. [Popr. 5]~~
- (11) W rozporządzeniach należy ująć niektóre praktyki stosowane w ostatnich latach w dochodzeniach antydumpingowych i antysubsydyjnych.
- (11a) *Wszelkie dokumenty mające na celu wyjaśnienie ustalonych praktyk Komisji w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia (w tym cztery projekty wytycznych w sprawie wyboru państwa analogicznego, przeglądów w przypadku wygaśnięcia, czasu trwania środków, marginesu szkody oraz interesu Unii) powinny być przyjmowane przez Komisję dopiero po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia i po przeprowadzeniu odpowiednich konsultacji z Parlamentem Europejskim i Radą oraz powinny w pełni odpowiadać treści niniejszego rozporządzenia. [Popr. 6]*
- (11b) *Unia nie jest stroną konwencji MOP, ale ich stronami są państwa członkowskie. Dotychczas jedynie „podstawowe” konwencje MOP zostały ratyfikowane przez wszystkie państwa członkowskie Unii. W celu utrzymania definicji wystarczającego poziomu norm społecznych opartych na konwencjach MOP znajdujących się w aktualnym wykazie w załączniku Ia do rozporządzenia (UE) nr 1225/2009 Komisja w drodze aktów delegowanych dokona aktualizacji tego załącznika, gdy tylko państwa członkowskie Unii przeprowadzą ratyfikację innych „priorytetowych” konwencji MOP. [Popr. 7]*
- (12) Przemysłu unijnego nie należy już definiować w odniesieniu do progów wszczęcia określonych w rozporządzeniach.
- (12a) *Zróżnicowane i rozczłonkowane sektory, składające się głównie z MŚP, mają trudności z dostępem do postępowań w sprawie ochrony handlu ze względu na złożony charakter procedur oraz związane z nimi wysokie koszty. Należy ułatwić dostęp MŚP do tego instrumentu poprzez wzmocnienie roli punktu pomocy dla MŚP, który powinien wspierać MŚP w składaniu skarg i w osiąganiu przez nie progów niezbędnych do wszczęcia dochodzenia. Procedury administracyjne związane z postępowaniami w sprawie ochrony handlu również powinny być lepiej dostosowane do ograniczeń MŚP. [Popr. 8]*
- (12b) *W postępowaniach antydumpingowych czas trwania dochodzeń powinien być ograniczony do dziewięciu miesięcy, a dochodzenia te powinny być zamykane w ciągu 12 miesięcy od wszczęcia postępowania. W postępowaniach antysubsydyjnych czas trwania dochodzeń powinien być ograniczony do dziewięciu miesięcy, a dochodzenia te powinny być zamykane w ciągu 10 miesięcy od wszczęcia postępowania. W każdym wypadku cła tymczasowe powinny być nakładane jedynie podczas okresu rozpoczynającego się 60 dni po wszczęciu postępowania i kończącego się sześć miesięcy po wszczęciu postępowania. [Popr. 9]*
- (12c) *Elementy zobowiązań przedstawianych Komisji, które nie mają charakteru poufnego, powinny być szerzej ujawniane zainteresowanym stronom, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja powinna mieć obowiązek przeprowadzenia konsultacji z przemysłem unijnym przed przyjęciem złożonego zobowiązania. [Popr. 10]*

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

- (13) W przypadku gdy w dochodzeniu pierwotnym stwierdzono, że marginesy dumpingu lub marginesy subsydium są niższe od progów *de minimis*, dochodzenie należy niezwłocznie zakończyć w odniesieniu do eksporterów, którzy nie będą objęci kolejnymi dochodzeniami przeglądowymi.
- (14) W ramach antydumpingowych i antysubsydyjnych dochodzeń przeglądowych powinna istnieć możliwość zmiany metodyki w stosunku do tej stosowanej w dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia środków. Zapewniłoby to m.in. stosowanie spójnych metod w różnych dochodzeniach prowadzonych w danym momencie. W szczególności umożliwi to zmianę metod, które z upływem czasu zmodyfikowano w następstwie rozwoju sytuacji.
- (15) Gdy zostaną spełnione warunki wszczęcia dochodzenia w sprawie obejścia środków, przywóz powinien zostać objęty rejestracją we wszelkich okolicznościach.
- (16) W dochodzeniu w sprawie obejścia środków należy usunąć warunek zakładający, że w celu uzyskania zwolnienia z wymogu rejestracji lub z rozszerzonego cła producenci produktu objętego postępowaniem nie powinni być powiązani z żadnym z producentów objętych pierwotnymi środkami. Doświadczenie pokazuje bowiem, że czasami producenci produktu objętego postępowaniem nie stosują praktyk mających na celu obejście środków, ale są powiązani z producentem objętym pierwotnymi środkami. W takich przypadkach producentowi nie należy odbierać możliwości uzyskania zwolnienia tylko dlatego, że przedsiębiorstwo jest powiązane z producentem objętym pierwotnymi środkami. Ponadto jeżeli obchodzenie środków ma miejsce w Unii, powiązanie importerów z producentami objętymi środkami nie powinno być decydującym czynnikiem przy podejmowaniu decyzji, czy importer może uzyskać zwolnienie.
- (17) W przypadku gdy liczba unijnych producentów jest na tyle wysoka, że konieczny jest dobór próby, producentów należy dobrać spośród wszystkich unijnych producentów, a nie tylko spośród producentów, którzy wnieśli skargę.
- ~~(18) Podczas oceniania interesu Unii możliwość zgłoszenia uwag powinni mieć wszyscy unijni producenci, a nie tylko producenci, którzy wnieśli skargę. [Popr. 93]~~
- (18a) Dzięki rocznemu sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrożenia rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 i rozporządzenia (WE) nr 597/2009 możliwe jest regularne i terminowe monitorowanie instrumentów ochrony handlu w ramach ustanowienia usystematyzowanego dialogu międzyinstytucjonalnego na ten temat. Opublikowanie tego sprawozdania sześć miesięcy po jego przedłożeniu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zapewnia przejrzystość instrumentów ochrony handlu dla zainteresowanych stron i opinii publicznej. [Popr. 11]**
- (18b) Komisja powinna zapewnić większą przejrzystość postępowań, procedur wewnętrznych i wyników dochodzeń, a wszystkie niepoufne dokumenty powinny być udostępniane zainteresowanym stronom za pośrednictwem platformy internetowej. [Popr. 12]**
- (18c) Komisja powinna regularnie informować Parlament Europejski i Radę o wszczęciu każdego dochodzenia oraz o jego przebiegu. [Popr. 13]**
- (18d) W przypadku gdy liczba unijnych producentów jest na tyle wysoka, że konieczny jest dobór próby, Komisja powinna przy doborze próby producentów w pełni uwzględniać udział MSP w tej próbie, zwłaszcza w przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów przemysłu składających się głównie z MSP. [Popr. 14]**
- (18e) W celu zwiększenia skuteczności instrumentów ochrony handlu należy zezwolić związkom zawodowym na składanie pisemnych skarg wspólnie z przemysłem unijnym. [Popr. 92]**
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 i rozporządzenie (WE) nr 597/2009,

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1225/2009 wprowadza się następujące zmiany:

-1. Tytuł otrzymuje następujące brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej”; [Popr. 15]

-1a. Dodaje się motyw w brzmieniu:

„(11a) Państwa trzecie coraz silniej ingerują w handel w celu przysporzenia korzyści producentom krajowym, na przykład poprzez nakładanie podatków wywozowych lub stosowanie systemów podwójnych cen. Tego typu ingerencje dodatkowo zakłócają handel. W rezultacie unijnym producentom szkodzi nie tylko dumping, lecz również dodatkowe zakłócenia handlu, które nie dotyczą producentów z państw trzecich stosujących tego typu praktyki. Różnice w poziomie nakładu pracy i norm środowiskowych również mogą powodować dodatkowe zakłócenia handlu. W związku z tym nie powinno się stosować zasady niższego cła w takich przypadkach, gdy kraj wywozu ma niewystarczający poziom norm społecznych i środowiskowych. Wystarczający poziom ustala się na podstawie ratyfikacji podstawowych konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) oraz wielostronnych umów środowiskowych, których stroną jest Unia. Nieuczciwa konkurencja szczególnie szkodzi małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP), ponieważ ze względu na małe rozmiary nie są one w stanie dostosować się do tych warunków. W związku z tym nie powinno się stosować zasady niższego cła w sytuacji, gdy skarga została wniesiona w imieniu sektora składającego się głównie z MŚP. Zasadę niższego cła powinno się stosować jednak zawsze w sytuacji, gdy strukturalne zakłócenia handlu surowcami wynikają ze świadomego wyboru kraju najslabiej rozwiniętego w celu ochrony interesu publicznego.”; [Popr. 16]

-1b. w art. 1 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wykorzystanie wszelkiego produktu dumpingowego w związku z eksploracją szelfu kontynentalnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej danego państwa członkowskiego lub eksploatacją jej zasobów traktuje się na mocy niniejszego rozporządzenia jako przywóz i będzie on odpowiednio obłożony opłatami celnymi w przypadku, gdy przynosi szkodę przemysłowi unijnemu.”; [Popr. 17]

-1c. w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Do celów niniejszego rozporządzenia surowiec oznacza środek do wytwarzania danego produktu, który ma zasadniczy wpływ na koszt jego produkcji.”; [Popr. 18]

-1d. w art. 1 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4b. Przyjmuje się, że surowiec ulega zakłóceniu strukturalnemu, jeżeli jego cena nie wynika jedynie ze zwykłych mechanizmów rynkowych opierających się na podaży i popycie. Tego typu zakłócenia są wynikiem ingerencji państw trzecich, które obejmują między innymi podatki wywozowe, ograniczenia wywozowe i systemy podwójnych cen.”; [Popr. 19]

-1e) w art. 2 ust. 7 lit. a) akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Wyznaczone zostanie państwo trzecie posiadające gospodarkę rynkową w oparciu o uzasadnioną metodę, z odpowiednim uwzględnieniem wiarygodnych informacji dostępnych w czasie wyznaczania. Wybrany kraj powinien mieć wystarczająco wysoki poziom norm społecznych i środowiskowych, przy czym wystarczające poziomy określa się na podstawie ratyfikacji i skutecznego wdrożenia przez państwo trzecie wielostronnych umów środowiskowych oraz załączonych do nich protokołów, których UE jest stroną w dowolnym czasie, a także konwencji MOP wymienionych w wykazie zawartym w załączniku Ia. Uwzględnia się także ograniczenia czasowe. Gdy jest to możliwe, wykorzystuje się państwo trzecie o gospodarce rynkowej, będące przedmiotem tego samego postępowania.”; [Popr. 70 i 86]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

1. w art. 4 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Dla celów niniejszego rozporządzenia pojęcie »przemysł unijny« oznacza wszystkich unijnych producentów produktów podobnych lub tych spośród nich, których łączna produkcja stanowi znaczącą część produkcji tych produktów w całej Unii, z wyjątkiem następujących przypadków:”;

- 1a. art. 5 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Z wyjątkiem przepisów przewidzianych w ust. 6 dochodzenie, mające na celu ustalenie istnienia, stopnia oraz skutków domniemanego subsydium, jest wszczynane po otrzymaniu pisemnej skargi osoby fizycznej bądź prawnej lub stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, działającego w imieniu przemysłu UE. Skargi mogą również być składane wspólnie przez przemysł unijny lub przez osobę fizyczną bądź prawną, lub stowarzyszenie nieposiadające osobowości prawnej działające w jego imieniu, i związki zawodowe.”; [Popr. 87 i 90]

- 1b) w art. 5 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W związku z postępowaniami antydumpingowymi Komisja powinna ułatwiać dostęp do instrumentu zróżnicowanym i rozczłonkowanym sektorom przemysłu, składającym się głównie z MŚP, za pośrednictwem punktu pomocy dla MŚP.

Punkt pomocy dla MŚP podnosi ich poziom wiedzy na temat instrumentu, udziela informacji i wyjaśnień dotyczących sposobu składania skarg i sprawniejszego przedstawiania dowodów potwierdzających dumping i szkodę.

Punkt pomocy dla MŚP udostępnia standardowe formularze statystyczne, które należy przedłożyć dla potrzeb wykazania zdolności procesowej, oraz kwestionariusze.

Po wszczęciu dochodzenia punkt pomocy dla MŚP informuje MŚP i ich odpowiednie zrzeszenia, których może dotyczyć wszczęcie postępowania oraz odnośne terminy zgłoszenia jako zainteresowana strona.

Punkt pomocy dla MŚP pomaga w rozwiązaniu problemów dotyczących wypełnienia kwestionariuszy, w których należy zwrócić szczególną uwagę na zapytania MŚP w sprawie dochodzeń wszczętych na mocy art. 5 ust. 6. Punkt pomocy stara się w jak najszerszym zakresie zmniejszyć obciążenia wynikające z barier językowych.

W przypadku gdy MŚP przedstawi dowody *prima facie* potwierdzające istnienie dumpingu, punkt pomocy dla MŚP udziela informacji na temat zmian wielkości i wartości przywozu danego produktu zgodnie z art. 14 ust. 6.

Punkt pomocy dla MŚP udziela również wskazówek na temat dodatkowych możliwości kontaktu i współpracy z rzecznikiem praw stron i krajowymi organami celnymi. Ponadto punkt pomocy informuje MŚP o możliwościach i warunkach, na których mogą wnioskować o dokonanie przeglądu środków lub zwrot uiszczonych cel antydumpingowych”; [Popr. 20]

- 1c. w art. 5 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów przemysłu, składających się głównie z MŚP, Komisja pomaga w osiąganiu tych progów poprzez wspieranie punktu pomocy dla MŚP”; [Popr. 21]

- 1d. w artykule 5 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Jeżeli w szczególnych okolicznościach – zwłaszcza w przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów przemysłu, składających się głównie z MŚP, Komisja podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia bez otrzymania pisemnej skargi ze strony lub w imieniu unijnego przemysłu o wszczęcie takiego dochodzenia, zostanie ono podjęte na podstawie dostatecznych dowodów istnienia dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego opisanego w ust. 2, uzasadniającego wszczęcie takiego dochodzenia”; [Popr. 22]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

1e. w artykule 6 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Postępowanie wszczęte na podstawie art. 5 ust. 9 zostaje zakończone w ciągu dziewięciu miesięcy. W każdym przypadku dochodzenie zostaje zakończone w ciągu roku od daty wszczęcia, zgodnie z ustaleniami dokonanymi na podstawie art. 8 dotyczącymi zobowiązań lub ustaleniami na podstawie art. 9 dla podjęcia ostatecznych działań. Okresy dochodzenia powinny w miarę możliwości pokrywać się z rokiem obrotowym, zwłaszcza w przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów, składających się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw”;

[Popr. 23]

2. w art. 6 dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Unijni producenci produktu podobnego, z wyjątkiem małych producentów unijnych i mikroproducentów unijnych, są zobowiązani wzywani do współpracy w ramach postępowań, które wszczęto zgodnie z art. 5 ust. 6.;

[Popr. 24]

10a. Komisja zapewnia jak najlepszy dostęp do informacji wszystkim zainteresowanym stronom, umożliwiając wprowadzenie systemu informacyjnego, za pośrednictwem którego zainteresowane strony zostają powiadamiane, kiedy do dokumentacji dochodzeniowej dodawane są nowe informacje niepoufne. Informacje niepoufne udostępniane są również za pośrednictwem platformy internetowej. [Popr. 25]

10b. Komisja gwarantuje skuteczne wykonywanie praw procesowych zainteresowanych stron, a także dopilnowuje – w stosownych przypadkach – za pośrednictwem rzecznika praw stron, by postępowania były prowadzone bezstronnie, obiektywnie oraz w rozsądnym terminie. [Popr. 26]

10c. Na żądanie zainteresowanych stron Komisja wydaje kwestionariusze, z których należy korzystać podczas dochodzeń, we wszystkich językach urzędowych Unii.” [Popr. 27]

3. w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

(a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cło tymczasowe może zostać nałożone, jeżeli postępowanie zostało wszczęte zgodnie z art. 5, zostało wydane odpowiednie zawiadomienie, zainteresowanym stronom umożliwiono przekazanie informacji i przedstawienie komentarzy zgodnie z art. 5 ust. 10, wstępnie stwierdzono istnienie dumpingu i wynikającą z niego szkodę dla przemysłu unijnego, zaś interes Unii wymaga interwencji w celu zapobieżenia tej szkodzie. Cła tymczasowe nakłada się nie wcześniej niż 60 dni od wszczęcia postępowania, ale nie później niż sześć miesięcy po jego wszczęciu.” [Popr. 28]

a) w ust. 1 dodaje się zdania w brzmieniu:

„Cel tymczasowych nie stosuje się w okresie dwóch tygodni od przesłania informacji do zainteresowanych stron na podstawie art. 19a. Dostarczenie takich informacji pozostaje bez uszczerbku dla późniejszych decyzji, które mogą zostać podjęte przez Komisję.”; [Popr. 29]

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

2. „Wysokość tymczasowego cła antydumpingowego nie przekracza wstępnie ustalonego marginesu dumpingu. Jeżeli nie stwierdzono występowania strukturalnych zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do przedmiotowego towaru w państwie wywozu, wysokość tymczasowego cła antydumpingowego **lecz** powinna **ona** być niższa od **tego** marginesu dumpingu, jeżeli takie niższe cło byłoby wystarczające do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł unijny.

Takiego niższego cła nie stosuje się w żadnych z następujących okoliczności:

a) stwierdzono występowanie strukturalnych zakłóceń handlu lub poważnych interwencji ze strony państwa dotyczących między innymi cen, kosztów i nakładów, w tym na przykład surowców i energii, badań naukowych i kosztów pracy, produkcji, sprzedaży i inwestycji, kursów walutowych czy uczciwych warunków finansowania handlu w odniesieniu do przedmiotowego towaru w państwie wywozu;

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

- b) kraj wywozu nie ma wystarczającego poziomu norm społecznych i środowiskowych, przy czym wystarczające poziomy określa się na podstawie ratyfikacji i skutecznego wdrożenia przez państwo trzecie wielostronnych umów środowiskowych oraz załączonych do nich protokołów, których UE jest stroną w dowolnym czasie, a także konwencji MOP wymienionych w wykazie zawartym w załączniku Ia;
- c) strona wnosząca skargę reprezentuje zróżnicowany i rozczłonkowany przemysł, składający się głównie z MSP;
- d) w ramach dochodzenia lub odrębnego dochodzenia antysubsydyjnego ustalono co najmniej wstępnie, że kraj wywozu udziela jednego subsydium lub większej ich liczby producentom eksportującym przedmiotowy towar.

Takie niższe cło przyznaje się jednak zawsze w sytuacji, gdy stwierdzono występowanie strukturalnych zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do przedmiotowego towaru w kraju wywozu, a kraj ten figuruje w wykazie najslabiej rozwiniętych krajów znajdującym się w załączniku IV do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 978/2012 z dnia 25 października 2012 r. wprowadzające ogólny system preferencji taryfowych i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 732/2008"; [Popr. 30]

3a. w artykule 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego stwierdzenia dumpingu i szkody, Komisja może przyjąć złożoną przez eksportera ofertę dobrowolnego zobowiązania do zmiany cen lub zaprzestania wywozu na dany obszar po cenach dumpingowych, po przeprowadzeniu konkretnych konsultacji w Komitecie Doradczym, o ile takie oferty skutecznie usuwają szkodliwe efekty dumpingu. W takim przypadku oraz tak długo, jak zobowiązania takie są obowiązujące, tymczasowe cła nałożone przez Komisję zgodnie z artykułem 7 ust. 1 albo ostateczne cła nałożone przez Radę zgodnie z artykułem 9 ust. 4 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami. Podwyżki cen wynikające ze zobowiązań nie mogą być wyższe od niezbędnych do wyeliminowania marginesu dumpingu, natomiast powinny być niższe od marginesu dumpingu, jeżeli spowodują usunięcie szkody dla przemysłu unijnego, chyba że podczas nakładania ceł tymczasowych lub ostatecznych Komisja podjęła decyzję, że takiego niższego cła nie stosuje się”; [Popr. 31]

3b. w artykule 8 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Strony składające zobowiązanie przedstawiają także jego istotną jawną wersję, tak aby strony postępowania, Parlament Europejski i Rada mogły mieć do niego dostęp. Strony są zobowiązane do udzielania jak najszerszych informacji odnośnie do treści i charakteru zobowiązania przy należytej ochronie informacji poufnych w rozumieniu art. 19. Komisja przed przyjęciem każdej takiej oferty przeprowadza ponadto z przemysłem unijnym konsultacje dotyczące głównych cech przedmiotowego zobowiązania”; [Popr. 32]

4. w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dla celów czynności rozpoczętych na podstawie art. 5 ust. 9 szkodę zwykle uważa się za nieznaczną, gdy dany przywóz jest mniejszy od wielkości określonych w art. 5 ust. 7. Czynności te zostają również natychmiast zakończone w przypadku stwierdzenia, że margines dumpingu wynosi mniej niż 2 % wyrażone jako udział procentowy w cenie eksportowej.”;

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

b) w ust. 4 zdanie ostatnie otrzymuje brzmienie:

„Wysokość cła antydumpingowego nie przekracza ~~może przekraczać~~ stwierdzonego marginesu dumpingu. Jeżeli nie stwierdzono występowania strukturalnych zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do przedmiotowego towaru w państwie wywozu, wysokość cła antydumpingowego jest, **lecz powinna być** niższa od **tego** marginesu dumpingu, jeżeli takie niższe cło byłoby wystarczające do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł unijny.

Takiego niższego cła nie stosuje się w żadnych z następujących okoliczności:

- a) **stwierdzono występowanie strukturalnych zakłóceń handlu lub poważnych interwencji ze strony państwa dotyczących między innymi cen, kosztów i nakładów, w tym na przykład surowców i energii, badań naukowych i kosztów pracy, produkcji, sprzedaży i inwestycji, kursów walutowych czy uczciwych warunków finansowania handlu w odniesieniu do przedmiotowego towaru w państwie wywozu;**
- b) **kraj wywozu nie ma wystarczającego poziomu norm społecznych i środowiskowych, przy czym wystarczające poziomy określa się na podstawie ratyfikacji i skutecznego wdrożenia przez państwo trzecie wielostronnych umów środowiskowych oraz załączonych do nich protokołów, których UE jest stroną w dowolnym czasie, a także konwencji MOP wymienionych w wykazie zawartym w załączniku Ia;**
- c) **strona wnosząca skargę reprezentuje zróżnicowany i rozczłonkowany przemysł, składający się głównie z MŚP;**
- d) **w ramach dochodzenia lub odrębnego dochodzenia antysubsydyjnego ustalono, że kraj wywozu udziela jednego subsydium lub większej ich liczby producentom eksportującym przedmiotowy towar.**

Takie niższe cło przyznaje się jednak zawsze w sytuacji, gdy stwierdzono występowanie strukturalnych zakłóceń handlu surowcami w odniesieniu do przedmiotowego towaru w kraju wywozu, a kraj ten figuruje w wykazie najslabiej rozwiniętych krajów znajdującym się w załączniku IV do rozporządzenia (UE) nr 978/2012.”; [Popr. 33]

5. w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

-a) **ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:**

„Przeгляд wygaśnięcia środków antydumpingowych wszczyna się w przypadku, gdy wniosek o jego wszczęcie zawiera wystarczające dowody na to, że wygaśnięcie środków prawdopodobnie doprowadziłoby do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody. Prawdopodobieństwo takie można wykazać, np. dowodząc kontynuacji dumpingu i szkody lub dowodząc, że wyeliminowanie szkody w całości lub części wynika z istnienia środków, lub dowodząc, że sytuacja eksporterów lub warunki rynkowe mogą wskazywać na prawdopodobieństwo dalszego występowania szkodliwego dumpingu. Prawdopodobieństwo to można również wykazać, dowodząc niezmiennego występowania ingerencji ze strony kraju wywozu.”; [Popr. 77/rev]

a) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli w następstwie dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z ust. 2 środki wygasają, wszelkie cła pobrane od dnia wszczęcia dochodzenia są zwracane, pod warunkiem że krajowe organy celne otrzymały wniosek o zwrot cła i rozpatrzyły go pozytywnie zgodnie z odpowiednim unijnym prawodawstwem celnym dotyczącym zwrotu i umorzenia cła. Zwrot cła nie powoduje zapłaty odsetek przez dane krajowe organy celne.”; [Popr. 35]

b) skreśla się ust. 9;

6. w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Wszczęcie następuje po zasięgnięciu opinii Komitetu Doradczego w drodze rozporządzenia Komisji, które nakazuje także organom celnym odprawienie przywozu z zastrzeżeniem rejestracji zgodnie z art. 14 ust. 5 lub żądanie gwarancji.”;

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

b) w ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Przywożone towary nie podlegają rejestracji na podstawie art. 14 ust. 5 ani środkom w przypadku gdy handel nimi prowadzą przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnień. Wnioski o przyznanie zwolnienia wraz ze stosownymi dowodami przedstawia się w terminach wskazanych we wszczynającym postępowanie rozporządzeniu Komisji. W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące obejściem mają miejsce poza Unią, zwolnienie może zostać przyznane producentom przedmiotowego towaru, co do których uznano, iż nie biorą udziału w praktyce obejścia środków, stosownie do definicji w ust. 1 i ust. 2 niniejszego artykułu. W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące obejściem mają miejsce wewnątrz Unii, zwolnienie może zostać przyznane importerom, którzy wykażą, iż nie biorą udziału w praktyce obejścia środków, stosownie do definicji w ust. 1 i ust. 2 niniejszego artykułu.”;

6a) w artykule 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy szczególne, zwłaszcza dotyczące powszechnej definicji pojęcia pochodzenia, zawarte w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92 lub zgodne z jego art. 2, mogą zostać przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia”; [Popr. 36]

6b) w art. 14 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może, po poinformowaniu w należnym terminie państw członkowskich, polecić organom celnym podjęcie odpowiednich kroków w celu zarejestrowania przywożonych towarów, tak aby można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu z dniem jego rejestracji. Przywożone towary podlegają rejestracji na wniosek przemysłu unijnego, który to wniosek zawiera dostateczne dowody uzasadniające takie działanie. Przywóz może również podlegać rejestracji w związku z inicjatywą własną Komisji.

Przywóz podlega rejestracji od daty wszczęcia postępowania, jeżeli skarga przemysłu unijnego zawiera wniosek o rejestrację oraz dostateczne dowody uzasadniające takie działanie.

Rejestracja zostaje wprowadzona rozporządzeniem, które określa cel tego działania oraz, gdy jest to właściwe, szacunkową kwotę opłat, które mogłyby być zapłacone w przyszłości. Okres obowiązkowej rejestracji nie może być dłuższy niż dziewięć miesięcy.”; [Popr. 79]

6c) w art. 14 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie każdego miesiąca składają Komisji sprawozdania na temat przywozu produktów objętych postępowaniem i środkami, a także na temat kwoty ceł pobranych na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja może, na wyraźny i uzasadniony wniosek zainteresowanej strony i po zasięgnięciu opinii Komitetu, o którym mowa w art. 15 ust. 2, podjąć decyzję o przekazaniu zainteresowanym stronom informacji dotyczących wielkości i wartości przywozu tych produktów.”; [Popr. 75]

6d. w art. 14 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Zawsze gdy Komisja zamierza przyjąć lub opublikować jakikolwiek dokument mający na celu wyjaśnienie ustalonej praktyki Komisji w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia w jakiegokolwiek jego części, Komisja przed przyjęciem lub publikacją przeprowadza konsultacje z Parlamentem Europejskim i Radą, aby osiągnąć konsensus w sprawie przyjęcia danego dokumentu. Każda późniejsza zmiana takich dokumentów podlega tym samym wymogom proceduralnym. Każdy z tych dokumentów musi w każdym przypadku pozostawać w pełnej zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. Żaden taki dokument – zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości – nie może rozszerzać swobody uznania Komisji w odniesieniu do przyjmowania środków”; [Popr. 39]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

7. art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku dużej liczby producentów unijnych, eksporterów lub importerów, **którzy za swoją zgodą współpracują w ramach postępowań**, lub typów produktu lub transakcji postępowanie można ograniczyć do uzasadnionej liczby stron, produktów lub transakcji, wykorzystując statystycznie reprezentatywne próby w oparciu o informacje dostępne w momencie ich doboru, albo do największej reprezentatywnej wielkości produkcji, sprzedaży lub wywozu, która może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. **W przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów przemysłu, składających się głównie z MSP, przy ostatecznym wyborze stron należy, w stosownych przypadkach, uwzględnić ich proporcjonalny udział w danym sektorze.**”; [Popr. 40]

8. dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 19a

Informacje o środkach tymczasowych

~~1. Unijni producenci, importerzy i eksporterzy oraz ich reprezentatywne stowarzyszenia, jak również przedstawiciele kraju wywozu mogą wystąpić o informacje dotyczące planowanego nałożenia cel tymczasowych. Wniosek o udzielenie takich informacji składany jest na piśmie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Informacje są przekazywane ww. stronom co najmniej dwa tygodnie przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 w odniesieniu do nałożenia cel tymczasowych. Informacje te obejmują:~~

~~a) krótki opis proponowanych cel, wyłącznie do celów informacyjnych, oraz~~

~~b) szczegóły obliczeń dotyczących marginesu dumpingu i marginesu wystarczającego do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł unijny, z należyтым uwzględnieniem obowiązku zachowania poufności, o którym mowa w art. 19. Strony mają trzy dni robocze na zgłoszenie uwag dotyczących poprawności obliczeń.~~ [Popr. 41]

~~2. Jeżeli planuje się kontynuowanie dochodzenia, jednak bez nakładania cel tymczasowych, zainteresowane strony zostają powiadomione o nienakładaniu cel dwa tygodnie przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 w odniesieniu do nałożenia cel tymczasowych.”;~~

9. art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu zapewnienia solidnej podstawy, w oparciu o którą organy będą mogły uwzględnić wszystkie uwagi i informacje przy podejmowaniu decyzji, czy nakładanie środków leży w interesie Unii, unijni producenci, importerzy i ich reprezentatywne stowarzyszenia, reprezentatywni użytkownicy oraz organizacje reprezentujące konsumentów mogą w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia antydumpingowego zgłosić się do postępowania i dostarczać Komisji informacje. Informacje te lub ich streszczenia udostępnia się innym stronom określonym w niniejszym artykule i strony te są uprawnione do udzielenia na nie odpowiedzi.”. [Popr. 42]

9a) w art. 22 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. **Niezwłocznie po ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie nowych konwencji MOP Komisja dokonuje odpowiedniej aktualizacji załącznika Ia zgodnie z procedurą określoną w art. 290 TFUE.**” [Popr. 43]

9b) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 22a

Sprawozdanie

1. **Aby ułatwić monitorowanie wykonania rozporządzenia przez Parlament Europejski i Radę, Komisja, należycie uwzględniając wymóg ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 19, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne na temat stosowania i wykonania niniejszego rozporządzenia, w ramach prowadzonego przez Komisję, Parlament Europejski i Radę dialogu na temat instrumentów ochrony**

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

handlu. Sprawozdanie to zawiera informacje o stosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, zakończeniu postępowań bez wprowadzania środków, o zobowiązaniach, ponownych postępowaniach, przeglądach i wizytach weryfikacyjnych oraz o działalności różnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia i wypełniania wynikających z niego obowiązków. Sprawozdanie zawiera także informacje na temat stosowania instrumentów ochrony handlu przez państwa trzecie w odniesieniu do Unii, niwelowania przez dany sektor przemysłu unijnego skutków nałożenia środków oraz odwołań od nałożonych środków. Obejmuje ono czynności rzecznika praw stron z Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Handlu oraz czynności punktu pomocy dla MŚP w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

2. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji parlamentarnej w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie może być również przedmiotem rezolucji.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej w terminie sześciu miesięcy od daty jego przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie”; [Popr. 44]

9c) Dodaje się załącznik w brzmieniu:

„Załącznik Ia

Konwencje MOP, o których mowa w art. 7, 8 i 9

1. Konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej (nr 29) (1930 r.)
2. Konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych (nr 87) (1948 r.)
3. Konwencja dotycząca stosowania zasad prawa organizowania się i rokowań zbiorowych (nr 98) (1949 r.)
4. Konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości (nr 100) (1951 r.)
5. Konwencja dotycząca zniesienia pracy przymusowej (nr 105) (1957 r.)
6. Konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (nr 111) (1958 r.)
7. Konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia (nr 138) (1973 r.)
8. Konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci (nr 182) (1999 r.)”; [Popr. 45]

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 597/2009 wprowadza się następujące zmiany:

-1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej”; [Popr. 46]

-1a. Dodaje się motyw w brzmieniu:

„(9a) Subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych są w Unii zasadniczo zakazane zgodnie z art. 107 ust. 1 TFUE. W związku z tym subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych przyznawane przez państwa trzecie wyjątkowo silnie zakłócają handel. Wielkość pomocy państwa zatwierdzona przez Komisję z upływem czasu stale ulegała zmniejszeniu. W związku z tym w przypadku instrumentu antysubsydyjnego zasada niższego cła nie powinna być już stosowana w odniesieniu do przywozu z kraju(-ów) stosującego (-ych) subsydiowanie.”; [Popr. 47]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

-1b. w art. 1 ust. 1 dodaje się akapit w następującym brzmieniu:

„Wykorzystanie wszelkich produktów subsydiowanych w związku z eksploracją szelfu kontynentalnego lub wyłącznej strefy ekonomicznej danego państwa członkowskiego lub eksploatacją jej zasobów traktuje się na mocy niniejszego rozporządzenia jako przywóz i będzie on odpowiednio obłożony opłatami celnymi w przypadku, gdy przynosi szkodę przemysłowi unijnemu”; [Am. 48]

1. w art. 9 ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Dla celów niniejszego rozporządzenia pojęcie »przemysł unijny« oznacza wszystkich unijnych producentów produktów podobnych lub tych spośród nich, których łączna produkcja stanowi znaczną część produkcji tych produktów w całej Unii, z wyjątkiem gdy:”;

1a) art. 10 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Z wyjątkiem przepisów przewidzianych w ust. 8 dochodzenie, mające na celu ustalenie istnienia, stopnia oraz skutków domniemanego subsydium, jest wszczynane po otrzymaniu pisemnej skargi osoby fizycznej bądź prawnej lub stowarzyszenia nieposiadającego osobowości prawnej, działającego w imieniu unijnego przemysłu. Skargi mogą również być składane wspólnie przez przemysł unijny – lub przez osobę fizyczną bądź prawną lub stowarzyszenie nieposiadające osobowości prawnej działające w jego imieniu – i związki zawodowe.”; [Popr. 91]

1b) w art. 10 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku różnych i rozczłonkowanych sektorów przemysłu, składających się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), Komisja pomaga w osiągnięciu tych progów poprzez wspieranie punktu pomocy dla MŚP.”; [Popr. 94]

1c. art. 10 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli w szczególnych okolicznościach – zwłaszcza w przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów przemysłu, składających się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw – Komisja podejmie decyzję o wszczęciu dochodzenia bez otrzymania pisemnej skargi ze strony lub w imieniu unijnego przemysłu o wszczęcie takiego dochodzenia, zostanie ono podjęte na podstawie dostatecznych dowodów istnienia subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, szkody oraz związku przyczynowego opisanego w ust. 2, uzasadniającego wszczęcie takiego dochodzenia.”; [Popr. 49]

1d. W art. 11 ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku postępowania wszczętego na podstawie art. 10 ust. 11 dochodzenie w każdym przypadku zostaje zakończone w ciągu dziewięciu miesięcy. W każdym przypadku dochodzenia takie we wszystkich sprawach zostają zakończone w ciągu dziesięciu miesięcy po ich rozpoczęciu zgodnie z ustaleniami poczynionymi na podstawie art. 13 w zakresie zobowiązań oraz ustaleniami poczynionymi na podstawie art. 15 w odniesieniu do konkretnej skargi. Okresy dochodzenia powinny w miarę możliwości pokrywać się z rokiem obrotowym, zwłaszcza w przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów, składających się głównie z małych i średnich przedsiębiorstw.”; [Popr. 51]

2. w art. 11 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„11. Unijni producenci produktu podobnego, z wyjątkiem małych producentów unijnych i mikroproducentów unijnych, są zobowiązani wzywani do współpracy w ramach postępowań, które wszczęto zgodnie z art. 10 ust. 8.”; [Popr. 50]

11a. W związku z postępowaniami antysubsydyjnymi Komisja powinna ułatwiać dostęp do instrumentu zróżnicowanym i rozczłonkowanym sektorom, składającym się głównie z MŚP, za pośrednictwem punktu pomocy dla MŚP.

Punkt pomocy dla MŚP podnosi ich poziom wiedzy na temat instrumentu, udziela informacji i wyjaśnień dotyczących sposobu składania skarg i sprawniejszego przedstawiania dowodów potwierdzających subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych i szkodę. Punkt pomocy dla MŚP udostępnia standardowe formularze statystyczne, które należy przedłożyć dla potrzeb wykazania zdolności procesowej, oraz kwestionariusze.

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

Po wszczęciu dochodzenia punkt pomocy dla MŚP informuje MŚP i ich odpowiednie zrzeszenia, których może dotyczyć wszczęcie postępowania oraz odnośne terminy zgłoszenia jako zainteresowana strona.

Punkt pomocy dla MŚP pomaga w rozwiązaniu problemów dotyczących wypełnienia kwestionariuszy, w których należy zwrócić szczególną uwagę na zapytania MŚP w sprawie dochodzeń wszczętych na mocy art. 10 ust. 8. Punkt pomocy stara się w jak najszerszym zakresie zmniejszyć obciążenia wynikające z barier językowych.

W przypadku gdy MŚP przedstawi dowody *prima facie* potwierdzające istnienie subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych, punkt pomocy dla MŚP udziela MŚP informacji na temat zmian wielkości i wartości przywozu danego produktu zgodnie z art. 24 ust. 6.

Punkt pomocy dla MŚP udziela również wskazówek na temat dodatkowych możliwości kontaktu i współpracy z rzecznikiem praw stron i krajowymi organami celnymi. Ponadto punkt pomocy informuje MŚP o możliwościach i warunkach, na których mogą wnioskować o dokonanie przeglądu środków lub zwrot uiszczonych cel stanowiących podstawę środków wyrównawczych. [Popr. 52]

11b. Komisja zapewnia jak najlepszy dostęp do informacji wszystkim zainteresowanym stronom, umożliwiając wprowadzenie systemu informacyjnego, za pośrednictwem którego zainteresowane strony są powiadamiane, kiedy do dokumentacji dochodzeniowej dodawane są nowe informacje niepoufne. Informacje niepoufne udostępniane są również za pośrednictwem platformy internetowej. [Popr. 53]

11c. Komisja gwarantuje, w stosownych przypadkach za pośrednictwem rzecznika praw stron, skuteczne wykonywanie praw procesowych zainteresowanych stron, a także dopilnowuje, by postępowania były prowadzone bezstronnie, obiektywnie oraz w rozsądnym terminie. [Popr. 54]

11d. Na żądanie zainteresowanych stron Komisja wydaje kwestionariusze, z których należy korzystać podczas dochodzeń, we wszystkich językach urzędowych Unii.”; [Popr. 55]

3. w art. 12 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

-a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Cła tymczasowe zostają nałożone nie wcześniej niż 60 dni od wszczęcia procedury sądowej, lecz nie później niż sześć miesięcy od wszczęcia procedury sądowej.”; [Popr. 56]

a) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Kwota tymczasowego cła wyrównawczego nie przekracza wstępnie ustalonej łącznej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.”;

b) na końcu dodaje się następujący akapit:

„Cel tymczasowych nie stosuje się w okresie dwóch tygodni od przesłania informacji do zainteresowanych stron na podstawie art. 29b. Dostarczenie takich informacji pozostaje bez uszczerbku dla późniejszych decyzji, które mogą zostać podjęte przez Komisję.”; [Popr. 57]

3a. w artykule 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pod warunkiem tymczasowego potwierdzenia subsydiowania i szkody Komisja może przyjąć złożoną ofertę dobrowolnego zobowiązania, na mocy którego:

a) kraj pochodzenia lub wywozu wyraża zgodę na zniesienie albo ograniczenie subsydiów albo podejmuje inne działania dotyczące ich skutków; albo

b) eksporter zobowiązuje się skorygować swoje ceny albo zaprzestać wywozu do danego obszaru tak długo, jak wywóz ten będzie korzystał z subsydiów stanowiących podstawę dla środków wyrównawczych, o ile Komisja, po konsultacjach szczegółowych z Komitetem Doradczym, stwierdziła skuteczne wyeliminowanie negatywnych skutków tych subsydiów.

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

W przypadku takim oraz tak długo, jak zobowiązania takie obowiązują, cła tymczasowe nałożone przez Komisję zgodnie z art. 12 ust. 3 oraz cła ostateczne nałożone przez Radę zgodnie z art. 15 ust. 1 nie mają zastosowania do odnośnego przywozu przedmiotowych towarów wytwarzanych przez przedsiębiorstwa, o których mowa w decyzji Komisji o przyjęciu zobowiązań, wraz z późniejszymi zmianami takiej decyzji.

Zasady niższego cła nie stosuje się do cen uzgodnionych w ramach takich zobowiązań podczas postępowań antysubsydyjnych”, [Popr. 58]

3b. w artykule 13 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Strony oferujące zobowiązanie przedstawiają także jego istotną jawną wersję, tak aby strony postępowania, Parlament Europejski i Rada mogły mieć do niego dostęp. Strony są zobowiązane do udzielania jak najszerszych informacji odnośnie do treści i charakteru zobowiązania przy należytej ochronie informacji poufnych w rozumieniu art. 29. Komisja przed przyjęciem każdej takiej oferty przeprowadza ponadto z przemysłem unijnym konsultacje dotyczące głównych cech takiego zobowiązania”. [Popr. 59]

4. w artykule 14 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Kwotę subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych uznaje się za kwotę *de minimis*, jeżeli jest ona niższa niż 1 % *ad valorem*, z wyjątkiem dochodzeń dotyczących przywozu z krajów rozwijających się, w których próg *de minimis* wynosi 2 % *ad valorem*.”;

5. w art. 15 ust. 1 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:

„Kwota cła wyrównawczego nie przekracza ustalonej kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.”;

6. w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ~~w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:~~

~~„Jeżeli w następstwie dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z art. 18 środki wygasają, wszelkie cła pobrane po wszczęciu tego dochodzenia są zwracane. Wniosek o zwrot należy złożyć do krajowych organów celnych zgodnie z obowiązującym unijnym prawodawstwem celnym.”; [Popr. 60]~~

b) skreśla się ust. 6;

7. w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 zdanie drugie słowa „które może także nakazać” zastępuje się słowami „które nakazuje też”;

b) w ust. 6 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące obejściem mają miejsce poza Unią, zwolnienie może zostać przyznane producentom przedmiotowego towaru, co do których uznano, iż nie biorą udziału w praktyce obejścia środków, stosownie do definicji w ust. 3.”;

c) w ust. 6 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„W przypadku gdy praktyka, proces lub prace skutkujące obejściem mają miejsce wewnątrz Unii, zwolnienie może zostać przyznane importerom, którzy wykażą, iż nie biorą udziału w praktyce obejścia środków, stosownie do definicji w ust. 3.”;

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

7a. w artykule 24 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy szczególne, zwłaszcza dotyczące powszechnej definicji pojęcia pochodzenia, zawartej w rozporządzeniu (EWG) nr 2913/92, lub zgodne z jego art. 2, mogą zostać przyjęte na mocy niniejszego rozporządzenia”. [Popr. 61]

7b. w art. 24 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Komisja może, po poinformowaniu w należnym terminie państw członkowskich, zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu z dniem jego rejestracji.

Przywóz podlega rejestracji na wniosek przemysłu unijnego, który to wniosek zawiera dostateczne dowody uzasadniające takie działanie. Przywóz może również podlegać rejestracji w związku z inicjatywą własną Komisji.

Przywóz podlega rejestracji od daty wszczęcia dochodzenia, jeżeli skarga przemysłu unijnego zawiera wniosek o rejestrację oraz dostateczne dowody uzasadniające takie działanie.

Rejestracja zostaje wprowadzona w drodze rozporządzenia, które określi cel działania oraz, jeżeli to właściwe, szacunkową kwotę ewentualnego zobowiązania w przyszłości. Przywóz nie będzie podlegać rejestracji dłużej niż przez okres dziewięciu miesięcy.”; [Popr. 78]

7c. w art. 24 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Państwa członkowskie każdego miesiąca składają Komisji sprawozdania na temat przywozu produktów objętych dochodzeniem i środkami, a także na temat kwoty opłat celnych pobranych na mocy niniejszego rozporządzenia. Komisja może, na wyraźny i uzasadniony wniosek zainteresowanej strony i po zasięgnięciu opinii Komitetu, o którym mowa w art. 25 ust. 2, podjąć decyzję o przekazaniu zainteresowanym stronom informacji dotyczących wielkości i wartości przywozu tych produktów.”; [Popr. 76]

7d. w art. 24 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Zawsze gdy Komisja zamierza przyjąć lub opublikować jakikolwiek dokument mający na celu wyjaśnienie ustalonej praktyki Komisji w odniesieniu do stosowania niniejszego rozporządzenia w jakiegokolwiek jego części, Komisja przed przyjęciem lub publikacją przeprowadza konsultacje z Parlamentem Europejskim i Radą, aby osiągnąć konsensus w sprawie przyjęcia danego dokumentu. Każda późniejsza zmiana takich dokumentów podlega tym samym wymogom proceduralnym. Każdy z tych dokumentów musi w każdym przypadku pozostawać w pełnej zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. Żaden taki dokument – zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości – nie może rozszerzać swobody uznania Komisji w odniesieniu do przyjmowania środków”. [Popr. 64]

8. w artykule ~~art.~~ 27 ust. 1 ~~akapit pierwszy~~ otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach gdy liczba unijnych producentów, eksporterów lub importerów, **którzy współpracują w ramach dochodzeń, lub** rodzajów produktu lub transakcji jest duża, dochodzenie może zostać ograniczone do:”;

- a) rozsądnej liczby stron, produktów czy transakcji wybranych wyrywkowo, używając wzorców statystycznie reprezentatywnych na podstawie informacji dostępnych w momencie wyboru; lub
- b) największej reprezentatywnej ilości produkcji, sprzedaży i wywozu, która może być należycie zbadana w dostępnym okresie.

W przypadku zróżnicowanych i rozczłonkowanych sektorów przemysłu, składających się głównie z MŚP, przy ostatecznym wyborze stron uwzględnia się, w stosownych przypadkach, ich proporcjonalny udział w danym sektorze”. [Popr. 65]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

9. po artykule 29 dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 29b

Informacje o środkach tymczasowych

1. Unijni producenci, importerzy i eksporterzy oraz ich stowarzyszenia przedstawicielskie, a także kraj pochodzenia lub wywozu mogą wystąpić o informacje dotyczące planowanego nałożenia cel tymczasowych. Wniosek o udzielenie takich informacji składany jest na piśmie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Informacje są przekazywane ww. stronom co najmniej dwa tygodnie przed upływem terminu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 w odniesieniu do nałożenia cel tymczasowych.

Informacje te obejmują:

- a) krótki opis proponowanych cel, wyłącznie do celów informacyjnych, oraz
  - b) szczegóły obliczeń dotyczących marginesu subsydium i marginesu wystarczającego do usunięcia szkody, jaką ponosi przemysł unijny, z należytym uwzględnieniem obowiązku zachowania poufności, o którym mowa w art. 29. Strony mają trzy dni robocze na zgłoszenie uwag dotyczących poprawności obliczeń.
2. Jeżeli planuje się kontynuowanie dochodzenia, jednak bez nakładania cel tymczasowych, zainteresowane strony zostają powiadomione o nienakładaniu cel dwa tygodnie przed upływem terminu, o którym mowa w art. 12 ust. 1 w odniesieniu do nałożenia cel tymczasowych.”; [Popr. 66]

10. art. 31 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W celu zapewnienia solidnej podstawy, w oparciu o którą organy będą mogły uwzględnić wszystkie uwagi i informacje przy podejmowaniu decyzji, czy nakładanie środków leży w interesie Unii, unijni producenci, importerzy i ich stowarzyszenia przedstawicielskie, reprezentatywni użytkownicy oraz organizacje reprezentujące konsumentów mogą w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia w sprawie środków wyrównawczych zgłosić się do postępowania i dostarczać Komisji informacje. Informacje te lub ich streszczenia udostępnia się innym stronom określonym w niniejszym ustępie i strony te są uprawnione do udzielenia na nie odpowiedzi.”. [Popr. 67]

10a. dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 33a

Sprawozdanie

1. Aby ułatwić monitorowanie wykonania rozporządzenia przez Parlament Europejski i Radę, Komisja, należycie uwzględniając wymóg ochrony informacji poufnych w rozumieniu art. 19, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne na temat stosowania i wykonania niniejszego rozporządzenia, w ramach prowadzonego przez Komisję, Parlament Europejski i Radę dialogu na temat instrumentów ochrony handlu. Sprawozdanie to zawiera informacje o stosowaniu środków tymczasowych i ostatecznych, zakończeniu dochodzeń bez wprowadzania środków, o zobowiązaniach, ponownych dochodzeniach, przeglądach i wizytach weryfikacyjnych oraz o działalności różnych organów odpowiedzialnych za monitorowanie wykonywania niniejszego rozporządzenia i wypełniania wynikających z niego obowiązków. Sprawozdanie zawiera także informacje na temat stosowania instrumentów ochrony handlu przez państwa trzecie w odniesieniu do Unii, niwelowania przez dany sektor przemysłu unijnego skutków nałożenia środków oraz odwołań od nałożonych środków. Obejmuje ono czynności rzecznika praw stron z Dyrekcji Generalnej Komisji Europejskiej ds. Handlu oraz czynności punktu pomocy dla MŚP w związku ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.

2. W ciągu miesiąca od daty przedstawienia sprawozdania przez Komisję Parlament Europejski może zaproponować Komisji udział w posiedzeniu ad hoc przedmiotowo właściwej komisji parlamentarnej w celu przedstawienia i objaśnienia wszelkich kwestii związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie może być również przedmiotem rezolucji.

3. Komisja podaje sprawozdanie do wiadomości publicznej w terminie sześciu miesięcy od daty jego przedstawienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie”. [Popr. 68]

Środa, 16 kwietnia 2014 r.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Zostaje ono skonsolidowane z rozporządzeniem (WE) nr 1225/2009 i rozporządzeniem (WE) nr 597/2009 do dnia ... (*). [Popr. 69]

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wszystkich dochodzeń, w odniesieniu do których zawiadomienie o wszczęciu na podstawie art. 10 ust. 11 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 lub art. 5 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym* po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

(*) Trzy miesiące po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.